

Sentencja

Wykładni art. 18 ust. 1 WE należy dokonać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, na podstawie którego państwo to odmawia, w sposób generalny i w każdych okolicznościach, wypłaty swym obywatelom świadczenia przyznanego cywilnym ofiarom wojny lub represji tylko z tego powodu, że nie mają oni przez cały okres wypłaty tego świadczenia miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa, lecz na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-503/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Odstępstwa od systemu ochrony dzikiego ptactwa — Region Liguria)

(2008/C 171/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: D. Recchia, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik i G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przyjęcie i stosowanie przez region Liguria ustawodawstwa dotyczącego zatwierdzenia odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, niezgodnego z warunkami ustanowionymi w art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1)

Sentencja

1) Poprzez przyjęcie i stosowanie przez region Liguria ustawodawstwa dotyczącego zatwierdzenia odstępstw od systemu ochrony dzikiego ptactwa, niezgodnego z warunkami ustanowionymi w art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym także kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 82 z dnia 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ampliscentifica Srl, Amplifin SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-162/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Podatnicy — Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi — Spółki dominujące i spółki zależne — Wprowadzenie przez państwo członkowskie systemu jednego podatnika — Warunki — Skutki)

(2008/C 171/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Ampliscentifica Srl, Amplifin SpA

Strony pozwane: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — „Osoby, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie” — Wystarczająco dokładne pojęcie pozwalające państwom członkowskim na stosowanie przewidzianego systemu VAT — Pojęcie więzi — Przepis krajowy stawiający wymóg co do minimalnego okresu trwania więzi w celu uniknięcia nadużycia prawa

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku jest normą, której stosowanie

przez państwo członkowskie zakłada uprzednią konsultację z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej oraz przyjęcie przepisów krajowych umożliwiających zaniechanie uznawania osób, w szczególności spółek, mających swe przedsiębiorstwa na terytorium kraju i prawnie niezależnych, lecz ściśle związanych ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie, za odrębnych podatników w zakresie podatku od wartości dodanej, aby zostały one uznane za jednego podatnika, któremu zostaje przyznany jeden indywidualny numer identyfikacji podatkowej dotyczący tego podatku i który w konsekwencji jest wyłącznie uprawniony do składania zgłoszeń w zakresie podatku od wartości dodanej. Do sądu krajowego należy zbadać, czy przepisy krajowe takie jak będące przedmiotem postępowania przed tym sądem spełniają te kryteria, z zastrzeżeniem, że w braku uprzedniej konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej przepisy krajowe spełniające te kryteria stanowią transpozycję dokonaną z naruszeniem wymogów proceduralnych określonych w art. 4 ust. 4 akapit drugi szóstej dyrektywy 77/388.

- 2) Zasada neutralności podatkowej nie sprzeciwia się przepisowi krajowemu, który ogranicza się do odmiennego traktowania podatników zamierzających wybrać mechanizm uproszczonych zgłoszeń i zapłaty podatku od wartości dodanej, w zależności od tego, czy podmiot dominujący lub spółka dominująca posiada ponad 50 % akcji lub udziałów podmiotów podporządkowanych najpóźniej od początku roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia, bądź przeciwnie, spełnia te warunki jedynie po tej dacie. Do sądu krajowego należy zbadać, czy przepis krajowy taki jak będący przedmiotem postępowania przed tym sądem stanowi taki mechanizm. Ponadto ani zasada zakazu nadużywania prawa, ani zasada proporcjonalności nie sprzeciwiają się takiemu przepisowi.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Skatteministeriet przeciwko Ecco Sko A/S

(Sprawa C-165/07) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycja 6403 — Obuwie o cholewkach ze skóry wyprawionej — Pozycja 6404 — Obuwie o cholewkach z materiałów włókienniczych)

(2008/C 171/15)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: Ecco Sko A/S

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2388/2000 [poprzednio nr 2263/2000] z dnia 13 października 2000 r. — Zgodność uwagi dodatkowej 1 do działu 64 Nomenklatury Scalonej wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3800/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2658/87, z uwagą 4 a) do tego działu — Obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych, skóry wyprawionej lub wtórnej — Klasyfikacja do pozycji 6403 Nomenklatury Scalonej (obuwie o cholewkach ze skóry wyprawionej) lub do pozycji 6404 Nomenklatury Scalonej (obuwie o cholewkach z materiałów włókienniczych)

Sentencja

- 1) Wykładni Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r., należy dokonywać w ten sposób, iż sandały, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, których podeszwa zewnętrzna jest wykonana z gumy i których górna część składa się z dwóch kawałków skóry umocowanych do podeszwy wewnętrznej przez przyklejenie i połączonych paskami mocującymi ze skóry pokrytymi taśmą Velcro, przy czym skóra pokrywa około 71 % zewnętrznej powierzchni cholewki, a elastyczny materiał włókienniczy znajdujący się pod skórą pozostaje miejscami widoczny, podlegają klasyfikacji:

— do pozycji 6404 Nomenklatury Scalonej jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli zapewnia wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie;

— do pozycji 6403 Nomenklatury Scalonej jeśli materiał włókienniczy w górnej części sandała, pozbawiony elementów skórzanych, nie pełni funkcję cholewki, to znaczy jeśli nie zapewnia wystarczającego podtrzymania stopy, by umożliwić użytkownikowi rzeczonego sandała chodzenie.

- 2) Uwaga dodatkowa 1 do działu 64 Nomenklatury Scalonej wprowadzona rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3800/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2658/87 (Dz.U. L 384, str. 8) jest zgodna z uwagą 4 a) do działu 64 Nomenklatury Scalonej.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.